

[Brusvang.]

naturlig konsekvens af vort medlemskab af EF, at sige ja til en sådan post for EF ved FN.

Hvad er en observatørpost? Det er en naturlig ting for internationale organisationer. Det er en måde, på hvilken man skaffer sig informationer. Og hvorfor gør man det? Det gør man for bl.a. at kunne tilrettelægge sit eget arbejde bedst muligt, for at undgå overlappning, for at undgå unødige udgifter. Det er desværre en meget kedelig ting, at vi ofte ved internationale organisationer oplever, at der er spild, at der er overlappning, så derfor er det altså en helt selvfølgelig ting, at man her søger at bidrage til at undgå noget sådant ved at få en sådan observatørpost.

Når modstanderne af vores markedspolitik angriber dette så stærkt, så er det for mig at se et udtryk for, at de endnu en gang vil forsøge at afpolitiserer hele vort medlemskab af fællesmarkedet og hele fællesmarkedets virke, men er det ikke en urimelig ting? Vi har ganske vist en klar sondring imellem det økonomiske samarbejde, vi har i fællesmarkedet på grundlag af selve traktaterne, og det samarbejde, vi har i kredsen af EF-lande på grundlag af Davignonrapporten og senere Københavnsrapporten, men det er dokumenter, der foreskriver — og det har vi tilsluttet os — ganske klare forhandlingsprocedurer, for at disse lande kan skaffe sig informationer, for at de kan koordinere deres politik. Det er ganske i tråd med vor tilslutning til disse dokumenter, at man fra EF-side ønsker den omhandlede observatørpost ved FN.

Melchior (CD):

Jeg vil først gøre en enkelt generel bemærkning i fortsættelse af statsministerens åbningstale forleden og i fortsættelse af den storpolitiske debat, der afsluttede forrige samling.

Der har i kommentarerne til denne sidste debat på ny været talt om den smalle og svage regering. Jeg synes, at debatten den 20. september i dette ting var af stor betydning, og jeg synes faktisk, at regeringen gik særdeles styrket ud af denne debat. Det kan måske lyde ulogisk, eftersom der blev fremsat en række mistillidsdagsordener. Men logikken finder jeg i orden derved, at jeg vil hævde, at lige så sikkert det er, at en

regering må afgå, når et mistillidsvotum imod den er blevet vedtaget, lige så sikkert er det, at ethvert mistillidsvotum til en regering, som er blevet stemt ned, styrker regeringen og svækker dem, der har fremsat dette forslag om at udtrykke mistillid. Jo flere gange i løbet af en dag det altså dokumenteres, at nogle ønsker at udtrykke mistillid, og dette ikke vinder tilslutning, desto mere er de svækkede, som har haft dette ønske, og desto mere styrket må regeringen fremstå.

Jeg håber, at denne dag har været en lære for dem, der fra venstre og højre skyder ind mod midten, og at der derfor forestår en noget mere rolig og saglig samling.

Centrum-demokraterne føler, at vi har bidraget på god og passende måde til de resultater, der er opnået, ikke alene ved at præge de forlig, der er blevet indgået, men også ved at give afkald på de tidspunkter, hvor det var nødvendigt for at nå et resultat. Det er nu engang et led i den demokratiske proces, og hvis man ikke befinder sig på en yderfløj og kan gå med meget ensfarvede faner op på barrikaderne og svinge med armene og med ordene, ja, så må man altså føre en mere dæmpet tale og bliver derfor formentlig ofte ikke så stærkt hørt i begyndelsen, men på den lange sigt skal det nok vise sig, at man sætter sig igennem.

Et enkelt ord om EF. Hr. Ib Nørlund sagde her, at han kunne meddele, at de, der mødte op i går eller i forgårs for at demonstrere imod EF, var de bedragne. Jeg går ud fra, at det var alle dem, der stemte nej, eller en stor del af dem, der stemte nej for 2 år siden, der mødte op, så det kan vel ikke være de bedragne. Det kunne det snarere være, hvis det havde været ja-sigerne, der ikke følte, at de havde fået deres forudsætninger opfyldt. Så kunne man tale om bedrageri.

Så kunne hr. Ib Nørlund ikke forstå, at hr. Erhard Jakobsen havde sagt, at de formentlig kom for at bede om undskyldning. Det er rigtigt, at det fra hr. Erhard Jakobsens side var sagt med nogen ironi, og det er klart, at den har hr. Ib Nørlund ikke forstået, fordi han kører bulldozeragtigt frem og ikke har sans for, at man kan bruge sproget på forskellig måde. Det, hr. Erhard Jakobsen sagde, var jo netop dette, at de mennesker, der i går mødte op og ville have